

איך יונה הצילה קוזאק

פעם רכב קוזאק בערבה רחבה ונתקל בגדוד טורקים. בושה הייתה לו הלך לשבי ולכן החליט להלחם. היכה בסוסו, קפץ על תל והתחיל לחכות לאויב. הטורקים רצו אל התל, הקיפו אותו מכל הצדדים וצועקים: "ראה! אנחנו רבים ואתה אחד! תניח את הנשק שלך ותכנע!"

והקוזאק עונה: "למרות שאני רק אחד ואתם רבים, לא נאה לקוזאק להכנע

לאויבים. אלחם אתכם כל עוד אני חי." התרגזו הטורקים והתנפלו על הקוזאק. הוא נלחם איתם מבוקר מוקדם ועד חצות, הפיל סביב התל הרים של הרוגים. חרבו נעשתה קהה. בסוף ראה קוזאק – סופו קרוב. כבר החשיך. הטורקים נסוגו, פחדו שיפגעו בחושך בחברים שלהם. חשבו שהקוזאק ממילא עד הבוקר לא ילך לשום מקום. הקוזאק נח רגע, הוריד אוכף מהסוס שלו ושלח את הסוס לכל הרוחות, שימצא לבדו דרך הביתה. ובעצמו נשכב על פסגת התל ועשה את עצמו כמו מת. ידע שהטורקים לא יגעו במת, לא בידיים ולא בנשק. הם יפחדו להטמא. בבוקר הטורקים עלו על התל. רואים – הקוזאק שוכב, ועל ראשו יונה אפורה יושבת ודרור מקפץ. השתוממו הטורקים:

לעשות, למי להאמין, לדרור או ליונה.
והקוזאק שוכב, לא זז, רק השפם הארוך
מתנענע ברוח.

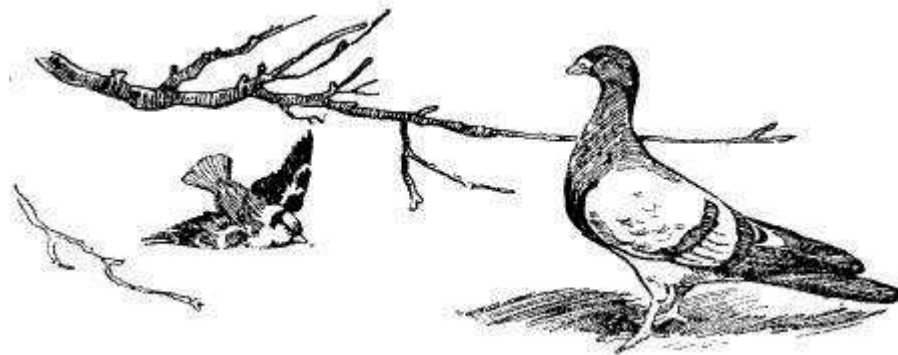
הרגליים, הידיים, הראש והחזה של קוזאק
לא פגועים, והוא שוכב, לא זז, רק הרוח
מניעה את שפמו. חשבו הטורקים – אולי
הקוזאק מנסה להטעות אותם, רק מתחפש
למת.

הם הוציאו את החרבות ורצו להרוג אותו,
אבל פחדו, ואם הוא באמת כבר מת?
החליטו לשאול את הציפורים. הן לא ירמו,
יאמרו אמת. שואלים הטורקים את הדרור:
"אמור לנו ציפור קטנה, הוא חי או מת?"
הדרור קפץ על רגל אחת וקרקר "חי-חי,
חי-חי"

ואחד הטורקים פונה אל היונה "ומה את
תגידי לנו?"

היונה פרשה כנף וגרגרה "מממת,
מממת"

התחילו הטורקים להתלבט, לא יודעים מה

הטורקים ישבו על התל, שילבו רגליים,
ישבו והתלבטו. ישבו עד הערב, אחר כך
קמו ואמרו:
"אם הקוזאק שוכב ולא זז, סימן שהוא מת.
והדרור, ציפור מושחתת, רצתה לרמות
אותנו."
עלו על הסוסים ונסעו. והקוזאק עוד שכב
כך זמן מה, אחר כך קם וחזר הביתה.
מאז בדון השקט לדרור קוראים קשקשן.
הקוזאקים הגדולים והילדים שלהם
מגרשים אותן מגגות הבתים. ואת היונה
שהצילה קוזאק ממוות מזמינים הביתה
ושומרים על הגוזלים שלה.